

עמ"ת 51071/04/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 51071-04-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופטת פאני גילת כהן
עוררת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד רינת לוזון
נגד
משיב פלוני (עציר)
באמצעות עו"ד רינת יהב

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום באילת (כב' השופט מ. לוי) מיום 27.04.2023 בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו (מ"ת 13099-04-19) בגדרה הורה על שחרורו לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בירושלים בפיקוח הוריו; הרחקה מהמתלוננת ואי יצירת קשר עמה משך כל תקופת מעצרו; התחייבות עצמית על סך 7,500 ₪ וערבות צד ג' של הוריו על סך 7,500 ₪ כל אחד (בהחלטה נפלה שגגה וצוין כי מדובר בהתחייבות עצמית).

רקע כללי

1. ביום 11.04.2023 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין.

2. על פי הנטען בכתב האישום, המשיב והקורבן (בת זוגו) נשואים מזה שנתיים ימים ומתגוררים בעיר אילת. בתאריך 01.04.2023 בשעת ערב התגלע ויכוח ביניהם על רקע חשדה של הקורבן כי המשיב רכש סמים בסכום של 1,000 ₪, במהלכו הוא אחז בראשה, הצמיד אותה לכיוון חלון הדירה המרושת בסורגים, היכה אותה וגרם לה חבלות בכל חלקי גופה, המטומות ברגלה, שטפי דם בגבה וחתך בשפתה העליונה. מיד ובסמוך לכך יצרה הקורבן קשר עם ידידה (להלן: "הידיד") והזעיקה אותו לעזרה. הידיד הגיע למקום, אך דלת הדירה הייתה נעולה והוא קרא מבעדה למשיב שיפתח הדלת ושאל לפשר הכאת הקורבן. בעקבות זאת הגיע כוח שיטור לדירה. השוטרים הקישו על דלת הדירה והפצירו במשיב שיפתח אותה, אך הוא התעלם מקריאותיהם. לאחר דקות ארוכות נאלצו השוטרים להזעיק כוח שיטור נוסף למקום שהגיע עם ערכת פריצה ופרצו את דלת הדירה. לאחר כניסת השוטרים לדירה הם הודיעו למשיב שהוא עצור, או אז הוא ניסה לחמוק מכבילה עד כי שניים מן השוטרים שהיו במקום נאלצו להשתמש בכוח סביר על מנת לאזקו ושוטר נוסף נאלץ להשתמש בכוח סביר כדי להובילו לניידת המשטרה. במהלך חקירתו איים

המשיב על החוקרת בפגיעה שלא כדין בגופו של הידיד באומרו לחוקרת: "מי שמתקרב לאישה הורגים אותו, אם מישהו יתקרב אליה אני הורג אותו"; "בטח מה הוא נכנס לאישה שלי מביא שוטרים לבית ורוצים להכניס אותי לכלא"; "אם הוא מתקרב לאישה שלי יש אנשים שיפגעו בו. לא אני".

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו במסגרתה נטען, בין היתר, כי בידי העוררת ראיות טובות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב תוך פירוט שלהן בתמצית; כי קמה כנגד המשיב עילת מעצר סטטוטורית בגין עבירת אלימות במשפחה וכי מסוכנותו ברורה נוכח מעשיו המתוארים בכתב האישום, האלימות שהסלימה ואי נטילת אחריות על מעשיו בחקירתו; כי הקורבן חיה באווירת פחד, סופגת אלימות ולכן לא העיזה להתלונן בפני השוטרים שהגיעו למקום. לפיכך על בית המשפט לסייע בידה ולהגן עליה מפני אימת המשיב; כי למשיב עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים ורכוש, והוא אף ריצה עונשי מאסר בגין; וכי בנסיבות העניין אין כל חלופה שיש בכוחה לאיין מסוכנות המשיב כלפי הקורבן בפרט וכלפי הציבור בכלל.

4. לאחר דחיות מספר של הדיון בבקשה, התקיים דיון בפני בית המשפט קמא ביום 24.04.2023. ב"כ המשיב טען במהלכו, כי הוא מסכים שיש ראיות לכאורה כנגד המשיב לעניין העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אך ישנו כרסום בראיות לעניין עבירת האיומים והעבירה של תקיפת בת זוג. ב"כ העוררת השיבה לטענותיו. בתום הדיון נקבע, כי ההחלטה בבקשה תינתן ביום 27.04.2023.

5. בהחלטה עליה הוגש, זכור, הערר שלפנינו, קובע בית המשפט קמא, כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב בהתייחס לכל אחת מן העבירות בהן הוא מואשם. בית המשפט מנמק קביעתו תוך הפנייה לחומר החקירה ובתוך כך מצוין, כי מחקירת הקורבן עובר כחוט השני ניסיונה לגונן על המשיב.

6. במסגרת הדיון ולאחר שניתנה ההחלטה ברובד הראיתי נשמעו טענות הצדדים בעניין עילת המעצר (מפי העוררת) ובקשה לשחרור המשיב ממעצרו לחלופה שהוצעה (מפי בא כוחו). המבקשת התנגדה לשחרור המשיב לחלופת מעצר והוסיפה וטענה, כי נוכח עברו ובראי נסיבות המקרה, אין מקום ליתן בו אמון וככל שישוחרר ממעצרו, יעמיד הדבר את הקורבן בסכנה מוחשית.

7. לאחר שנשמעו טענות הצדדים נקבע, תוך כדי הדיון, כי ישנה עילת מעצר כנגד המשיב.

8. מיד לאחר מכן נחקרו הורי המשיב, שהוצעו על ידו כערבים להבטחת תנאי השחרור וכמפקחים עליו בעת שישהה במעצר בית בביתם בירושלים.

9. בתום הדיון מצא בית המשפט קמא, כאמור, להורות על שחרור המשיב בתנאים מגבילים כמפורט לעיל.

10. לבקשת העוררת עוכב ביצוע ההחלטה, ולמחרת היום, ביום 28.04.2023 היא הגישה הערר שלפניי.

11. דיון בערר התקיים לפניי ביום 28.04.2023 במסגרתו נשמעו טענות הצדדים וחומר החקירה הוגש לעיוני.

מכאן ההחלטה שלפנינו.

תמצית טענות הצדדים

12. לטענת העוררת, שגה בית המשפט קמא בקובעו כי יש בחלופה שהוצעה כדי לאיין מסוכנות המשיב נוכח העובדה שמקום מעצר הבית מרוחק מאות קילומטרים מהעיר אילת ולאחר שהתרשם מן המפקחים ומהבנתם את משמעות הליך הפיקוח ומנכונותם לבצעו; כי העבירות המיוחסות למשיב חמורות ואלמלא הידיד הגיע לדירת המשיב והקורבן, עלולות היו תוצאות האירוע להיות חמורות יותר; כי לא ניתן ע"י בית משפט קמא משקל ראוי לעובדה שהקורבן מגוננת על המשיב חרף החבלות שנגרמו לה; כי מסוכנות המשיב מתעצמת בפרט נוכח חששות הקורבן מפניו והעדר שיתוף הפעולה מצדה; כי שגה בית המשפט קמא משלא פעל בהתאם למבחן הדו שלבי שנקבע בפסיקה; כי גם ביום 30.09.2023 נחקר המשיב בגין עבירות אלימות כלפי הקורבן ושחרר בתנאי הרחקה ממנה, אך בו ביום שב לדירה בה היא שהתה, וכשהגיעו שוטרים למקום הסתתר בשירותים; כי בכל אלה יש כדי ללמד על מסוכנות גבוהה הנשקפת מפני המשיב, ועל העדר מורא מן הדין ומגורמי האכיפה; המפקחים שנקבעו ע"י בית המשפט קמא הביעו זלזול וצחקו לנוכח השאלות שנשאלו בשעת הדיון ומחקירתם עלה, כי אינם מתאימים לשמש כמפקחים.

לפיכך עותרת העוררת לקבלת הערר ולמעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

13. ב"כ המשיב טענה, כי עמדת העוררת אינה ראויה משאין היא מציעה שום אלטרנטיבה שהיא וסבורה שדינו של ההליך להסתיים במעצר עד תום ההליכים בלבד; כי העוררת מתעלמת מכך שהחלופה שנקבעה היא במקום מרוחק מאד ממקום מגורי המשיב והקורבן, מן העובדה שהמפקחים נעדי עבר פלילי, רציניים המוכנים להשגיח על המשיב ולהעלותו על דרך המלך, וכי שעה שהערכאה הדיונית שמעה אותם והתרשמה מהם, אין מקום להתערב בהחלטתה; כי ההרשעה האחרונה של המשיב היא משנת 2016 בגין אירוע משנת 2014, ולא ניתן לומר עליו כי הוא עברין מועד הבא בשערי הכלא ויוצא מהם באופן תדיר, ומכל מקום אין לו הרשעות בעבירות של אלימות במשפחה; כי עפ"י הפסיקה שהוצגה בפני בית המשפט קמא ובפני בית משפט זה שוחררו נאשמים ממעצר במקרים חמורים מזה שלפנינו; כי נוכח העומס בשירות המבחן ניתן לשחרר לחלופת מעצר גם מבלי להזדקק לתסקיר מעצר; באשר לתיק המב"ד התלוי ועומד כנגד המשיב נטען, כי יש להשתמש בנתון זה בהליכי מעצר בזהירות המתחייבת מעצם טיבו; כי לידיד שהוביל את השוטרים לדירת המשיב והקורבן יש אובססיה כלפיה ואינטרס להפליל את המשיב; כי החלטת בית המשפט קמא בדיון יסודה ומשכך יש לדחות את הערר.

דיון והכרעה

14. לאחר עיון בכל אשר מונח לפניי, לרבות תיק החקירה, ולאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בפסיקה שהוצגה על ידם לעיוני, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל, והכל כפי שיפורט להלן.

עמוד 3

15. לענין עבירות אלימות במשפחה כבר נקבע לא אחת, כי על בית המשפט לנקוט משנה זהירות בבואו לבחון חלופת מעצר והאם יש בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות המשתקפת מן המעשים המיוחסים לנאשם. קביעה זו כוחה יפה גם כשיש בנמצא תסקיר חיובי של שרות המבחן [ראו: בש"פ 8853/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים האלקטרוניים (18.11.2008) ו-בש"פ 9225/20 חמדאו נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים האלקטרוניים (30.12.2020)].

16. לית מאן דפליג, וודאי לא בעת הזו כשעדים אנו להתגברות התופעה המדאיגה והקשה של אלימות במשפחה על תוצאותיה ההרסניות, ולדאבון הלב גם טרגיות לעיתים, כי המסוכנות בעבירות ממין אלו, מעצם טיבן, היא גבוהה.

ראו למשל את שנקבע לאחרונה ע"י בית המשפט העליון ב-בש"פ 937/23 אלהרר נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים האלקטרוניים (15.02.2023): **"העבירות המיוחסות למבקש חמורות, ומקימות בעניינו חזקת מסוכנות סטטוטורית - שטעמיה נטועים במציאות החיים הקשה, בה הפכה האלימות במשפחה לתופעה רווחת. כפי שצוין בפסיקתו של בית משפט זה לא אחת, 'ניסיון החיים מלמד כי עבירות של אלימות במשפחה מתבצעות לעתים רבות תוך התפרצויות זעם בלתי נשלטות, באופן המעצים את המסוכנות הנשקפת מנאשמים בעבירות אלו'..."**

וכן את שנקבע ב- בש"פ 9225/20 הנ"ל:

"ריבוי מקרי האלימות הקשה כלפי נשים במסגרת מערכות יחסים, המתדרדרת לעיתים כדי רציחתן נפש, מחייבת את בתי המשפט לנקוט משנה זהירות בקבלת החלטות על שחרורם של נאשמים בעבירות אלימות כלפי בנות זוגן לחלופות מעצר, ולשקול היטב האם במכלול נסיבות העניין המובא לפתחם, די בתנאי מעצר מגבילים כדי לאיין את הסכנה הנשקפת מהם לבנות הזוג, אשר חוו כבר על בשרן את נחת זרועם" (ההדגשות אינן במקור - פ.ג.כ).

17. יתר על כן, ב-בש"פ 8853/08 הנ"ל נקבע, כי לעיתים אין די אף בריחוק גאוגרפי של הנאשם מן הקורבן, תוך הפניה ל- בש"פ 768/06 מדינת ישראל נ' אבו בכר, פורסם במאגרים האלקטרוניים (30.01.2006).

18. בפסיקה נקבע עוד בנדון דדן, כי אין מקום "להמר" על בטחון הציבור ועל אחת כמה וכמה על ביטחונה של הקורבן [בש"פ 9530/07 ווג נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים האלקטרוניים (20.11.2007)].

19. ובאשר לצורך בקבלת תסקיר מעצר, לכל הפחות, אגב בחינת חלופות המעצר עת מדובר בעבירות של אלימות במשפחה נקבע ע"י בית המשפט העליון כהאי ליסנא: **"אני סבור כי בעבירות כבענייננו, במסגרתן מופעלת אלימות - פיזית ומילולית - בדלת אמותיו של בית המשפחה, כלפי בני המשפחה, מן הראוי היה להפנות לשירות המבחן לצורך בחינה מקצועית של מסוכנות מבצע העבירה, וכן אפקטיביות חלופת המעצר המוצעת לרבות טיב המפקחים. ניסיונו והכשרתו המקצועית של שירות המבחן יכולים לסייע רבות לבית המשפט בבחינת יכולתה של החלופה לאיין את המסוכנות הנשקפת, מטבע הדברים, מאדם שחשוד בביצוע עבירות מסוג זה"** [בש"פ 4224/19 מדינת ישראל נ' מסאלחה, פורסם במאגרים האלקטרוניים]

(23.06.2019); ההדגשה אינה במקור - פ.ג.כ].

20. ומן הכלל אל הפרט - כפי שקבע ובצדק בית המשפט קמא, קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב לביצוע המיוחס לו.
21. ודוק, הערר שלפניי נסוב סביב השאלה האם בנסיבות המקרה שלפנינו יש מקום להורות על שחרורו לחלופת מעצר אם לאו.
22. עם זאת ולמעלה מן הצורך יובהר, כי בניגוד לנטען ע"י המשיב, המסד הראייתי עליו נשענת הבקשה אינו מושתת על הודעת הידיד בלבד.
23. בצדק נקבע גם, כי ישנה עילת מעצר כנגד המשיב, שהרי זולת עילת המעצר הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים, עניין לנו במשיב שלחובתו הרשעות בעבירות אלימות, רכוש והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו, אשר ריצה כבר עונשי מאסר בפועל. יתר על כן, מעיון בחומר החקירה עולה, כי ישנה אינדיקציה לשימוש בסמים ובאלכוהול על ידו, כשלשיטתי, גם בכך יש כדי להעצים המסוכנות הנשקפת ממנו.
24. לא ניתן, כמובן, להתעלם מחומרת העבירות המיוחסות למשיב, המלמדת, כמובן, גם כן על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו.
25. כן מקובלת עליי טענת העוררת לפיה התנהגותו הלכאורית של המשיב, כעולה מכתב האישום ומחומר הראיות, מלמדת, כי מורא הדין וגורמי האכיפה אינו חל עליו - עובדה המשליכה הן על המסקנות בדבר מסוכנותו והן על מידת האמון שיש (או לא) ליתן בו.
26. בהקשר זה לא ניתן להתעלם גם מעבירת האיומים כלפי הידיד, המיוחסת למשיב, אשר הושמעה בפני חוקרת המשטרה, ומחזקת המסקנות האמורות הן באספקלריה של רמת המסוכנות שלו, והן מבחינת הקושי במתן אמון בו כי יקיים תנאי השחרור ממעצר ויעמוד בהם.
27. בנוסף, לא ניתן להתעלם מן התיק הפלילי התלוי ועומד כנגד המשיב (מב"ד), אף שטרם הוגש כנגדו כתב אישום בגינו. אמנם לא ניתן להתייחס אליו, כמובן, כהרשעה ואף לא כהליך פלילי תלוי ועומד, אך גם בו יש כדי להצביע על מסוכנות המשיב כלפי הקורבן ועל יחסו לדין ולחובת הציות לו.
28. הנה כי כן, משנקבע, כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו וישנה עילת מעצר כנגדו, אף שכידוע, מצווה בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג מטרת המעצר באמצעי שפגיעתו בחירות המשיב פחותה, בנסיבות המקרה דנא, לרבות חומרת המעשים המיוחסים למשיב ואופי מערכת היחסים בינו ובין הקורבן, היה על

בית המשפט, לכל הפחות, לבחון החלופה המוצעת ו/או חלופות אחרות באופן מעמיק ומדוקדק יותר.

29. אל מול חירות המשיב ניצבת זכותה של הקורבן לביטחון ולהגנה, בפרט מפני מי שהיא חולקת עמו חיים ומגורים, ומסתמא פוטנציאל הפגיעה בה על ידו הוא גבוה.

על בית המשפט מוטלת, כמובן, החובה לאזן ביניהם נכונה.

30. כשאלה הם פני הדברים וכשמידת האמון שיש ליתן במשיב אינה גבוהה נוכח התנהלותו ובראי יתר הנסיבות, לא היה מקום להסתפק בקביעה, כי די בהרחקה של המשיב מאות קילומטרים מן הקורבן, משאין בה כדי לאיין מסוכנותו.

31. בנסיבות המקרה דנא היה על בית המשפט, לכל הפחות, להורות על קבלת תסקיר שרות המבחן, שהרי, כידוע, גם לו היה שוקל להורות בסופו של יום על מעצר המשיב באזוק אלקטרוני היה הדבר טעון קבלת תסקיר, ומקל וחומר עת מצא לשחררו לחלופת מעצר ללא פיקוח אלקטרוני.

32. ודוק, גם אם נצא מנקודת הנחה שבית המשפט קמא התרשם מן המפקחים (חרף הקשיים העולים מחקירותיהם לפניו עליהם הצביעה העוררת במסגרת הדיון שהתקיים לפניו וכמשתקף בבירור מפרוטוקול הדיון), היה עליו, לכל הפחות, לנמק כדבעי החלטתו ולנמק גם מדוע מצא לנכון לוותר על הגשת תסקיר מעצר שתכליתו, בין השאר, לבחון באופן מקצועי ומעמיק טיבה של החלופה המוצעת ומידת התאמתם של המפקחים לתפקיד; אופייה של מערכת היחסים בין הקורבן והמשיב; רמת המסוכנות מצדו כלפיה וכיצד ניתן לאיינה באופן המיטבי.

33. אכן, העומס המוטל על כתפי שרות המבחן בכל רחבי הארץ לאורכה ולרוחבה הוא עובדה ידועה.

34. ברי, כי לא ניתן להקל ראש בכך, ומצב דברים זה של המתנה לתסקירים כשהנאשמים נותרים מאחורי סורג ובריח שעה שחזקת החפות עומדת לימינם הוא בהחלט אינו אופטימלי, ברם כפי שנקבע כבר ע"י בית המשפט העליון, **"אין במצב נתון זה כדי להביא להימנעות מהסתייעות בתסקיר בנסיבות בהן נמצא כי הדבר נדרש"** [בש"פ 611/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים האלקטרוניים (27.01.2023)], וכן בש"פ 323/23 אליהו ישראלי נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים האלקטרוניים (18.01.2023).

35. לטעמי, המקרה שלפנינו בא בגדר המקרים בהם תסקיר מעצר נחוץ והכרחי טרם קבלת החלטה בעניין מעצר המשיב עד תום ההליכים או שחרורו לחלופת מעצר.

36. יוער, כי בטיעוניה לפניי הפנתה ב"כ המשיב להחלטת בית משפט זה ב- מ"ת 30857-11-22 (מפי כב' השופטת ג. לוי) בגדרה נקבע, כי אין הצדקה להמתין לקבלת תסקיר הגם שמיוחסות למשיב שם עבירות חמורות יותר מאלו

המיוחסות למשיב. דא עקא, שהנסיבות שם שונות מאלו שלפנינו, שעה שדובר שם במשיב נעדר עבר פלילי, צעיר שגילו מתחת ל- 21 הסובל מבעיות קוגניטיביות, ובית המשפט מצא להורות בהחלטה מנומקת ומפורטת על מעצרו בפיקוח אלקטרוני (ללא תסקיר) ועל רשימת תנאים מגבילים נוספים, לרבות הפקדה כספית משמעותית (בשונה מן המקרה דנא) לאחר שהתרשם, בין השאר, כי הוריו שנבחרו לשמש כמפקחים מגויסים לתפקיד שהוטל עליו ומבינים חומרת המעשים המיוחסים לו.

לא ניתן להקיש, אפוא, מן המקרה האמור למקרה שלפנינו.

37. להשלמת נקודה זו יוזכר, כי ההחלטה אם להורות על הגשת תסקיר מסורה אמנם לערכאה הדיונית, והיקף ההתערבות של ערכאת הערעור בכגון דא הוא מצומצם, אך עדיין וככל שנמצא כי ההחלטה חורגת ממתחם הסבירות, יש מקום להתערב בה.

מכל מקום ולמען הסר ספק יובהר, כי שיקול הדעת ממילא מסור לעולם בידי בית המשפט, אך, כאמור, במקרים מסוימים, ראוי כי תיפרס לפניו תמונה רחבה ככל שניתן, לרבות באמצעות חוות דעת של גורמי המקצוע, טרם קבלת החלטה בעניין מעצרו של נאשם עד תום ההליכים או שחרורו בתנאים מגבילים.

38. ובאשר לעמדת הקורבן במקרה שלפנינו - אכן, וכפי שעולה בבירור מחומר הראיות, היא מנסה לגונן על המשיב, וטוענת כי אינה חוששת מפניו. לא זו בלבד שאין בכך כדי להקהות מחודה של המסוכנות הנשקפת מן המשיב אלא ההיפך הוא הנכון. האפשרות המסתברת יותר היא, שדווקא משום חששה של הקורבן מפני המשיב מבקשת היא לפזר ערפל על שארע טרם הגיעו השוטרים לדירתם ולמזער חלקו של המשיב במעשים המיוחסים לו. כך או כך, וכשם שנקבע כבר בפסיקה, אין בעמדה זו של הקורבן כדי להעלות או להוריד כמעט בשאלת מעצר המשיב. ראו למשל בש"פ 5394/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים האלקטרוניים (26.06.2008): "אמנם, אין להתעלם כליל מעמדת המתלוננת שטענה כי אינה חוששת מן העורר וקראה להורות על שחרורו ממעצר. יחד עם זאת, המציאות מלמדת כי יש לבחון עמדה מעין זו, על טעמיה, בזהירות רבה, וכי כאשר מדובר בנאשם אשר מהתנהגותו בעבר ומהמיוחס לו בהווה עולה חשש ממשי להישנות אלימות מצידו כלפי בת הזוג - אלימות אשר לעולם אין לדעת כיצד תסתיים ומה יהיו תוצאותיה - אין לעתים מנוס מהבטחת שלומה של בת הזוג בדרך של הותרת הנאשם במעצר, גם במחיר של אי היעדרות לרצונה האמור של בת הזוג".

סוף דבר

39. על יסוד האמור לעיל ובשים לב לחומרת העבירות המיוחסות למשיב וליתר נסיבות המקרה שלפנינו והמסוכנות הנשקפת ממנו מצאתי, כי לא היה מקום להורות על שחרורו לחלופת מעצר ללא תסקיר, לכל הפחות, וגם אם יתקבל תסקיר חיובי בעניינו, עדיין מוטלת על בית המשפט קמא החובה לבחון היטב האם ניתן לשחררו לחלופה בדמות מעצר בית או בדמות מעצר באזוק אלקטרוני תוך בחינה קפדנית של המפקחים המוצעים ומידת התאמתם לכך.

40. לכן אני מקבלת הערר.

41. התיק יוחזר לבית המשפט קמא על מנת שיורה לשרות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, ויקיים דיון לאחר קבלת התסקיר בעניין האפשרות לשחררו לחלופת מעצר.

42. העורר יוותר במעצר עד למתן החלטה אחרת.

ניתנה היום, י"א אייר תשפ"ג, 02 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.